

#padawan

Pentelikon vandaag

Exclusief

19:35

Padawan brak marmar in Louvre

Bij het openen van het Louvre vanmorgen werd vastgesteld dat er een standbeeld (gemaakt door ene Estragon) gebroken was. Iemand, die verdenking berust op een jonge Padawan, heeft het standbeeld, dat overigens The Muse genaamd was, beschadigd. Er is geen sprake van kannibalsisme, volgens een verantwoordelijke van de gerechtelijke politie, maar de zaak wordt wel onderzocht. Er werd op de plaats van misdrijf een lightsaber gevonden, u kent het wel: een zwaard met een blauwe of groene laser als lemmit. Er werd ook een achtergelaten uitgave van de Edda aangetroffen. Het geslacht (m/v/x) van de verdachte is nog onbekend, maar er zijn wel vingerafdrukken gevonden, die echter niet overeenkomen met die van een menselijke hand. Lees meer over de zaak op pag. 1.

Voorbijgangers aan de Seine-oever zagen iets wegvluchten over de kade in de nacht van zaterdag op zondag. Een insdeplichtige? Robotfoto.

?

Een boekendief erkende in verband met ons hoofdartikel van vandaag dat hij ooit boeken at en wel met een gratie die iedereen aanspreken zou, naar de boekendief zelf meent. 'In het leven is er tijd voor recreatie, en eten van je favoriete hobby mag daar niet van uitgesloten worden,' aldus nog de boekendief, wiens identiteit we niet blootgeven, maar wiens adres wel bekend is bij onze redactie. Lees meer over deze kwestie op pag. 7.

De kunstenaar van The Muse, die onze krant contacteren kon, vesgeerde ziedend van woede. Zijn kunstwerk was 'one in a million,' zo beweerde hij. 'Wij vinden altijd iets om ons de indruk te geven dat we bestaan,' vervolgde hij onsamenhangend en hij drukte ons op het hart dat het leven bestaat uit wachten, maar dat hij hierop liever niet gewacht had, op deze 'misdad'.

In oude Griekse tijden was het smarmen van altaren en tempels heilig en wie het beschadigde werd wellicht berecht. Kan die aanpak herintroduceerd worden bij ons?

EXTRA BIJLAGE

Moeten we ons marmar, in onze huizen, in onze winkels, in onze musea nu gaan beschermen met alarminstallaties en surveillance-apparatuur? Een expert aan het woord.

Pag. 18

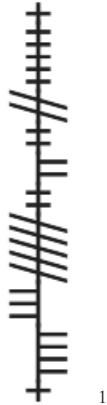
© ekster alven

ISBN: 9789403843636

D/2025/Ekster Alven, Storyland

#penteskouphia

ekster alven

1

¹ astrologie - άστρολογία

Te ontmoeten.

Bezig op te komen
voor mezelf.

Rogue One haalt energie
uit de kritische tekens
die jij waarneemt
bij jouw vrienden aan de tafel.

Het ging erover winden
zich te zien verwarren
rond de torens van de
stad.

Ik waardeerde
het wel, die voorliefde
van je, voor linten in
de lucht, jouw zeven
gevlochten

haren in een web.
Oh, het gissen.

Amor en Psyche.

Seks, stomend al dan
niet, is dan weer een
zichtbaar omwinnen,

van de stralende poort
en fierheid en warmte
van een sleutel daarin,

zou je zo, mijn achting,
nest - willen loswrikken.
Kan je nu vragen, zei ik.

Je begreep wat ik bedoelde
of ik juicy was genoeg voor
me om je op mij te werpen,

iets wat ik beginnen kon als
het dagenlang regende, dat
ik zag dat je gesplitst raakte,

brandkamer en bedenkingen

die dan brandend-schroeiend
mij probeerden te laten sissen.

Je begreep wat ik bedoelde.
Of eeuwigheid zit in leven,
dat weet eigenlijk iedereen -
en de ruimte tja daartussen
is een taal van dons, aan de
randen.

Het voelt ook zo, vinden is
niet weinig en zoeken deelt.

Kruik - Akkadisch blauw.

Iedere schattenjacht kan
alles veranderen, zegt hij.

Er springt geen vonk van
de versleutelde kist die hij
is.

Niets schampt daarvan af
op mij. Ik mag weten hoe
of wat daar vanbinnen zit.

Maar, het is een cryptisch
excuus. Hoe oprecht mag
het zijn, om bij zwijgende
goden te tellen, beweer ik.

Een beest is zogenaamd wispelturig
onberekenbaar, prikkelbaar, dociel.

Was, waar er de hallucinatie is,
een ander voornemen mogelijk?
Ik had nochtans gehoopt dit in
berustende begeleiding te zien -.

Rond zijn leest een riem en
van papieren die opdrachten
die potloodwoorden vertonen.

Zichtbaar, doorslaggevend bewijs
dat hier geschreven is. Verbergen
zich in straten, spijbelen, sijpelen
een kloktijd uit onze bedplanken.

Je hebt het over schrammetjes. Ik

wil offeren aan Venus en Demeter
en ga dan een paar littekens tonen
tegen zo bibberen in een kooi met

open deurtje, voor de witte kraai
die erin zit, die zijn naam draagt.

Onze lakens liggen netjes onder
de ruimte waar er herfstmos van
de dakgoot komt. Regenen doet
het wanneer ik om reuzen roep,

met jouw tong bij mijn neusje
kom, of een pantoffel naar de
televisie gooi, dat die schakelt,
een storm invaart, dat die een

roer niet omgooit en modder,
een landing over ons lichaam
vrijwaart, garandeert, belooft,
alsof 't een mieteren zou zijn.

Dat is wat ik wil, hopen je

te horen fluisteren in mijn
buik tot alle vrede hersteld
zich ziet van ziekte en slaap.

Tron is zo'n kwaaltje, die held.
Tron is een lijster die deuntjes
zingt bij de maskerhaag waar de
vink aantikt, lager aan wal, naar

een flink zwarte kruisbes
lonkend, likkebaardend.
Aan de grond, gezonden
gezond na regen en zegen.

Een zegen. Wat gefluister,
een les misschien maar na
die applejuice die stroomt

misschien uit een fles, uit
een hand, misschien in je
kroes, daarvan weet je het

fijne niet.

Misschien in een kroes...

(‘Heeft ether weinig
van een labyrint, is
diep en wijd, maar
hoe dan geworteld.’)

(‘Een matrix is misschien
zo van Minos geworden,
stenen thans, - op Kreta.’)

Begin niet aan een vangst
tenzij je met de
Federation hangt -.

Zou er iets schorten
we laten dat gewoon
verdwijnen

met onze blik.

Er kan dan nog iets verschijnen
en al is dat eventueel nog waar,